

ber – bare ikke lige dem, som kun gør acceptabel skade på civilbefolkningen.

Hvordan har hr. Naser Khader det med det, når Danmark faktisk kunne lægge sig i en endnu bedre position, nemlig ved at kæmpe mod et forbud mod alle klyngebomber? Det er jo sådan i forhandlinger, at man godt kan påvirke den politiske dagsorden, hvis man ligesom prøver at sætte sig større mål end de mål, som måske umiddelbart kan være de mål, som kan virke, som om de er de nemmeste at opfylde. Hvorfor skal vi ikke gå videre og kræve endnu mere end det, som kan opnås? Det er jo kun på den måde, vi rykker den internationale dagsorden, vil jeg sige til hr. Naser Khader.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (UFG):

Jeg mener også, at vi på længere sigt skal gå videre, men på nuværende tidspunkt accepterer jeg, at det er realistisk at nå så langt, og så bakkjer jeg op om, at det er det, vi kan nå på nuværende tidspunkt. Men på længere sigt vil jeg igen sige, at jeg gerne vil have en verden uden klyngebomber.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg må jo konstatere, at Ny Alliance fuldstændig lægger sig i hængekøjen i forbindelse med den mest effektive kamp mod klyngebomber. Det må man så bare tage til efterretning.

Men hr. Naser Khader kan så måske svare på det spørgsmål, som ingen andre ordførere, der står bag det forslag til vedtagelse, som også hr. Naser Khader står bag, har kunnet svare på, nemlig: Hvad er acceptable skader på civile i forbindelse med brug af klyngevåben?

(Kort bemærkning).

Naser Khader (UFG):

Altså, jeg synes ikke, at det er acceptabelt at bruge klyngebomber mod civile. Det synes jeg ikke. Det er jeg modstander af.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Der er ikke flere spørgsmål og dermed bliver det nu udenrigsministeren, som skal på talerstolen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil da godt takke for debatten, og jeg takker også for det fremskridt, der er sket i politikken siden 2004. Jeg er fuldstændig enig med hr. Mor-

ten Helveg Petersen og hr. Naser Khader i, at vi i kraft af et godt arbejde og et fornuftigt samarbejde har fundet ud af, hvordan vi kan øge indsatsen mod klyngevåben både nationalt og internationalt.

Der er jo ikke nogen af os, der bryder os om det skidt, men det drejer sig altså om, hvorvidt man vil stå og være deklamatorisk, eller hvorvidt man vil være resultatorienteret. Og det er klart, at the usual suspects, SF og Enhedslisten, vil være deklamatoriske. Det ser flot ud – det giver bare ikke nogen resultater. Det er mere nyt, at Socialdemokratiet har meldt sig ud af forsvarsforligskredsen og laver forsvarspolitik sammen med Enhedslisten, men det må Socialdemokratiet jo selv om.

Det afgørende her er: Vil man have indflydelse, eller vil man ikke have indflydelse? Vi valgte i 2004 – og det er rigtigt, at der var den afstemning, som hr. Bjarne Laustsen nævner – præcis at arbejde for et internationalt forbud mod våben, som ikke har disse selvdestruktions- og deaktiveringsmekanismer, som der står i forslaget til vedtagelse.

Det har vi haft ganske godt held med, fordi det er den vej, det nu bevæger sig internationalt. Det vil sige, at Danmark altså har lagt sig i spidsen for at få fjernet disse ting, som ikke deaktiveres. Der havde ikke været store chancer for at få et internationalt forbud. Hr. Bjarne Laustsen og hr. Rune Lund og hr. Holger K. Nielsen kan så rende rundt og forestille sig, at det kunne de få, men jeg tror ærlig talt ikke, at de kunne vippe Kina og Rusland og USA hen imod et totalt forbud. Det tror jeg ærlig talt ikke på. De kan end ikke flytte Sverige og Finland.

Kl. 20.15

Men det, man kan få ud af det – og det er det, som vejen har åbnet sig for i det intense arbejde, der er lavet i FN-gruppen og i Oslogruppen, og som ikke mindst sker, fordi man er skræmte af det, der skete i Libanon sidste sommer – er at sige, at det er uacceptabelt, at man har disse våben, som skader civile personer så meget, når krigen er slut.

Og derfor er der jo nok kommet et gennembrud, og det er det gennembrud, vi skal udnytte. Men vi ville falde fuldstændig udenfor, hvis vi begyndte at slås for et totalt forbud, fordi de så slet ikke vil høre på os. Det, det drejer sig om, er at forhindre, at det rammer civile. Og der vil jeg godt sige til hr. Bjarne Laustsen, at folkeretten ikke forbyder klyngebomber, og som sagt er der ingen mulighed for et internationalt generelt